

medéa granulaire

για ορχήστρα
(2010)

Οργή και απόγνωση είναι οι λέξεις που περιγράφουν τον ψυχόκοσμο μιας συντετριμμένης γυναίκας. Σύγχρονη και ταυτόχρονα αρχέγονη εμφανίζεται η μορφή της Μήδειας στο δεκάλεπτο έργο με ένα εκρηκτικό και καταχαρακωμένο ψυχογράφημα. Θρήνος, μοιρολόι, θυμός και απόγνωση αποδίδονται στην παρτιτούρα σαν μικροσκοπικοί ηχητικοί κόκκοι γεμάτοι ένταση, χρησιμοποιώντας την δανεισμένη από την ηλεκτρονική μουσική τεχνική της κοκκοειδούς σύνθεσης (Granular Synthesis).

Έντονα οργισμένα ορχηστρικά tutti στιγματίζουν την αρχή του έργου αποδίδοντας την ψυχολογική δίνη της Μήδειας. Flash back στιγμές, ηχητικά ξεσπάσματα, η αναπνοή της, οι ήχοι της βιόλας και της άρπας θρυμματίζονται ολόενα και περισσότερο κατά τη διάρκεια του έργου και μεταμορφώνουν την ηφαιστειώδη ατμόσφαιρα σε ένα είδος ηχητικής κατάρρευσης. Κενοί ηχότοποι αναδύονται από το πουθενά και χάνονται δίνοντας στη μουσική το προσωπείο μιας ηχητικής εγκατάστασης.

Ένα ψυχογράφημα με γραμμές ευθείες.

Ένας εσωτερικός θάνατος.

Μια ηφαιστειώδης γυναίκα (η μια μουσική.....) που καταλήγει στην απόλυτη κατάρρευση.
.....Μήδεια, ένα απεγνωσμένο ζωντανό ερείπιο.....

Μηνάς Μπορμπουδάκης
Μάιος 2015